

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4717/2564

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย ข.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, ป.วิ.อ. มาตรา 160, พ.ร.บ.จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 มาตรา 91 ตร., ป.อ. มาตรา 93, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 92

ย่อ / หลักกฎหมาย

การรวมโทษของจำเลยทุกคดีแล้วโทษจำคุกทั้งสิ้นต้องไม่เกิน 20 ปี ตาม ป.อ. มาตรา 91 (2) นั้น จะต้องปรากฏว่าการกระทำความผิดของจำเลยทุกคดีมีลักษณะเกี่ยวพันกันจนอาจจะฟ้องเป็นคดีเดียวกันได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 160 วรรคหนึ่ง หรือรวมพิจารณาพิพากษาเข้าด้วยกันได้ แต่โจทก์กลับแยกฟ้องเป็นหลายคดีและไม่มีการรวมพิจารณาพิพากษาเข้าด้วยกัน แต่สำหรับคดีนี้และคดีที่นับโทษต่อ จำเลยกระทำความผิดต่อผู้เสียหายต่างคนกัน คดีแต่ละสำนวนไม่เกี่ยวพันกันและไม่อาจฟ้องเป็นคดีเดียวกันได้ ศาลยอมนับโทษจำคุกจำเลยติดต่อกันอันอาจทำให้จำเลยต้องโทษจำคุกทุกคดีเกิน 20 ปีได้ หาได้อยู่ในบังคับของ ป.อ. มาตรา 91 (2) ไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.2528 มาตรา 91 ตรี ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 93, 341 ให้จำเลยคืนเงินให้แก่ผู้เสียหายจำนวน 100,000 บาท ขอเพิ่มโทษจำเลยกึ่งหนึ่งตามกฎหมาย และนับโทษจำคุกจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1022/2557 คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 619/2562 ของศาลจังหวัดกาฬสินธุ์ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.3292/2561, อ.3564/2561, อ.656/2562, อ.658/2562, อ.659/2562, อ.661/2562, อ.662/2562, อ.3468/2562, อ.2674/2562, อ.2468/2562, และ อ.3465/2562 ของศาลชั้นต้น จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษและนับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 มาตรา 91 ตรี การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.2528 มาตรา 91 ตรี ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด (ที่ถูก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90) จำคุก 3 ปี เพิ่มโทษกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 93 เป็นจำคุก 4 ปี 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 2 ปี 3 เดือน นับโทษจำคุกจำเลยต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 619/2562 ของศาลจังหวัดกาฬสินธุ์ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.3292/2561, อ.3564/2561, อ.656/2562, อ.658/2562, อ.659/2562, อ.661/2562, อ.662/2562, อ.3468/2562, อ.2674/2562, อ.2468/2562 และ อ.3465/2562 ของศาลชั้นต้น ให้จำเลยคืนเงินจำนวน 100,000 บาท แก่ผู้เสียหาย ส่วนที่โจทก์ขอให้นับโทษจำคุกจำเลยต่อจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1022/2557 ของศาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เนื่องจากคดีดังกล่าวศาลพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลย 1 ปี ศาลออกหมายจับจำเลยเพื่อบังคับตามคำพิพากษา พันกำหนดอายุความไม่อาจบังคับโทษแก่จำเลยในคดีดังกล่าวได้ จึงไม่อาจเพิ่มโทษหรือนับโทษต่อใน

คดีนี้ตามที่โจทก์ขอ ยกคำขอในส่วนนี้ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า เพิ่มโทษจำเลยหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 4 ปี ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุก 2 ปี ส่วนการนับโทษต่อและนอกจากที่แก้ให้ เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่จำเลยฎีกาว่าการนับโทษจำคุกต่อจากโทษจำคุกในคดีอื่นจะนับโทษต่อรวมกันได้ไม่เกิน 20 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (2) นั้น เห็นว่า การรวมโทษของจำเลยทุกคดีแล้วโทษจำคุกทั้งสิ้นต้องไม่เกิน 20 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (2) นั้น จะต้องปรากฏว่าการกระทำผิดของจำเลยทุกคดีมีลักษณะเกี่ยวพันกันจนอาจจะฟ้องเป็นคดีเดียวกันได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 160 วรรคหนึ่ง หรือรวมการพิจารณาพิพากษาเข้าด้วยกันได้ แต่โจทก์กลับแยกฟ้องเป็นหลายคดีและไม่มีการรวมพิจารณาพิพากษาเข้าด้วยกัน แต่สำหรับคดีนี้และคดีที่นับโทษต่อ จำเลยกระทำความผิดต่อผู้เสียหายต่างคนกัน คดีแต่ละสำนวนไม่เกี่ยวพันกันและไม่อาจฟ้องเป็นคดีเดียวกันได้ ศาลย่อมนับโทษจำคุกจำเลยติดต่อกันอันอาจทำให้จำเลยต้องโทษจำคุกทุกคดีเกิน 20 ปี ได้ ให้อยู่ในบังคับของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (2) ไม่ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

พรเทพ อัมพรกลิ่นแก้ว · สันทัด สุจริต · อรพงษ์ ศิริกานต์นนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4717/2564>